Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. balandžio 12 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2003/87/EB – Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos sistema – Tikslai – Leidimų skyrimas nemokamai – Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias perleistiems ir nepanaudotiems leidimams taikomas mokestis“

Byloje C-302/17

dėl *Krajský súd v Bratislave* (Bratislavos regioninis teismas, Slovakija) 2017 m. vasario 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gegužės 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

PPC Power a.s.

prieš

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky,

Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. G. Fernlund, teisėjai J.-C. Bonichot ir E. Regan (pranešėjas),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *PPC Power a.s.*, atstovaujamos *advokát* M. Škubla,

– Slovakijos vyriausybės, atstovaujamos M. Kianička,

– Europos Komisijos, atstovaujamos J.-F. Brakeland ir A. Tokár ir A. C. Becker,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: slovakų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631), 1 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *PPC Power a.s.* ir *Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty* (kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratorius, Slovakija) ginčą dėl mokesčio už nemokamai skirtus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimus, kurie nebuvo panaudoti arba buvo perleisti, išankstinio mokėjimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2003/87 5 ir 20 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(5) Bendrija ir jos valstybės narės savo įsipareigojimus pagal Kioto protokolą mažinti antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas susitarė vykdyti bendrai, laikydamosi [2002 m. balandžio 25 d. Tarybos] Sprendimo 2002/358/EB [dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo patvirtinimo Europos bendrijos vardu ir bendro jame numatytų įsipareigojimų vykdymo (OL L 130, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 42 t., p. 24)]. Šia direktyva siekiama, kuriant efektyvią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų Europos rinką ir darant kuo mažesnę įtaką ekonomikos plėtrai bei užimtumui, padėti veiksmingiau vykdyti Europos bendrijos ir jos valstybių narių įsipareigojimus.

<…>

(20) Ši direktyva skatins dažniau taikyti mažai energijos naudojančias technologijas, įskaitant kombinuotą šilumos ir elektros energijos gamybos technologiją, išmetančią mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų pagaminamam produkcijos vienetui, tuo tarpu būsima Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl naudingosios šilumos paklausa energijos vidaus rinkoje pagrįstos bendros šilumos ir elektros energijos gamybos skatinimo specialiai ragins taikyti kombinuotas šilumos ir elektros energijos gamybos technologijas.“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje „Direktyvos turinys“ nustatyta:

„Ši direktyva nustato šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų [prekybos] sistemą Bendrijoje (toliau – Bendrijos sistema), siekiant, kad būtų skatinamas taupus ir ekonomiškai efektyvus išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos mažinimas.“

5 Minėtos direktyvos 3 straipsnio „Sąvokų apibrėžimai“ f punkte numatyta:

„„operatorius“ – tai bet koks asmuo, kuris valdo ar kontroliuoja įrenginį arba, jeigu tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, kuriam dėl techninės įrenginio veiklos buvo suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai.“

6 Šios direktyvos 10 straipsnyje „Paskirstymo metodas“ nurodyta:

„Tr[e]jų metų laikotarpiui, prasidedančiam 2005 m. sausio 1 d., valstybės narės bent 95 % leidimų skiria nemokamai. Penkerių metų laikotarpiui, prasidedančiam 2008 m. sausio 1 d., valstybės narės bent 90 % leidimų skiria nemokamai.“

Slovakijos teisė

7 Įstatymu Nr. 548/2010 iš dalies pakeistas Pajamų mokesčio įstatymas Nr. 595/2003, nustatant naują turto mokestį už emisijos leidimus, nemokamai suteiktus apmokestinamajam asmeniui, įtrauktam į emisijos leidimų registrą 2011 m. ir 2012 m.

8 Įstatymu Nr. 548/2010 įterptas 51b straipsnis „Emisijos leidimų mokestis“, jame nustatyta:

„(1) Kalbant apie emisijos leidimų mokestį:

a) apmokestinamasis asmuo – asmuo, dalyvaujantis leidimų sistemoje, kuris vykdo specialiuose aktuose nurodytą veiklą arba kuris toje sistemoje dalyvavo tik dalį atitinkamų kalendorinių metų;

b) registruoti emisijos leidimai – pagal specialius teisės aktus nemokamai apmokestinamajam asmeniui atitinkamais kalendoriniais metais skirti ir registruoti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai, įskaitant iš kito apmokestinamojo asmens įsigytus emisijos leidimus dėl įmonės ar jos dalies pardavimo, nepiniginio įnašo (net dalinio) į įmonę, komercinių bendrovių ar kooperatyvų susijungimo, susiliejimo ar suskaidymo, kuriuos tas kitas apmokestinamasis asmuo įsigijo per atitinkamus kalendorinius metus nemokamai pagal specialius teisės aktus;

c) panaudoti emisijos leidimai – šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai ir patvirtinti išmetamų teršalų mažinimo vienetai (CER), kurių atitinkamais kalendoriniais metais pagal specialius teisės aktus atsisakė apmokestinamasis asmuo;

d) perleisti emisijos leidimai – šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai, remiantis specialiais teisės aktais atitinkamais kalendoriniais metais perleisti apmokestinamajam asmeniui, pradedant nuo registruotų emisijos leidimų atitinkamais kalendoriniais metais, išskyrus emisijos leidimus, perleistus kitam apmokestinamajam asmeniui dėl įmonės ar jos dalies perleidimo, nepiniginio įnašo (net dalinio) į įmonę, komercinių bendrovių ar kooperatyvų susijungimo, susiliejimo ar suskaidymo; apmokestinamojo asmens skolininko registruotų emisijos leidimų perleidimas kaip garantijos ir šių leidimų apmokestinamojo asmens kreditoriaus perleidimas iš naujo nelaikomas emisijos leidimų perleidimu, jei toks tokio paties dydžio ir tų pačių asmenų dėl tų pačių vienetų sandoris buvo atliktas vėliausiai tą dieną, kai emisijos leidimai pagal specialius teisės aktus atitinkamais kalendoriniais metais buvo grąžinti registro administratoriui;

e) atitinkamais kalendoriniais metais nepanaudoti emisijos leidimai – atitinkamais kalendoriniais metais registruoti emisijos leidimai atėmus atitinkamais kalendoriniais metais panaudotus emisijos leidimus, sutaupyti pagal specialius teisės aktus apskaičiuoti emisijos leidimai ir atitinkamais kalendoriniais metais perleisti emisijos leidimai; prie nepanaudotų emisijos leidimų nepriskiriami atitinkamais kalendoriniais metais registruoti emisijos leidimai, perleisti kitam apmokestinamajam asmeniui dėl įmonės ar jos dalies perleidimo, nepiniginio įnašo (net dalinio) į įmonę, komercinių bendrovių ar kooperatyvų susijungimo, susiliejimo ar suskaidymo.

(2) Emisijos leidimų mokesčio dalykas yra 2011 m. ir 2012 m. registruoti emisijos leidimai.

(3) Emisijos leidimų mokesčio bazė yra suma, apskaičiuota kiekvieną mėnesį perleistų leidimų skaičių padauginus iš vidutinės leidimų rinkos kainos tą mėnesį, kuris ėjo prieš mėnesį, kai buvo įvykdytas perleidimas, ir nepanaudotų leidimų skaičių padauginus iš leidimo vidutinės rinkos kainos atitinkamais kalendoriniais metais.

<…>

(5) Emisijos leidimų mokestis sudaro 80 % emisijos leidimų mokesčio bazės, apskaičiuotos pagal 3 ir 4 dalis.

<…>

(8) Už 2011 m. apmokestinamasis asmuo kas pusmetį iš anksto, atitinkamai iki 2011 m. birželio 30 d. ir iki gruodžio 31 d., moka emisijos leidimų mokestį, lygų pusei numatomo mokesčio. Numatomą mokesčio sumą apskaičiuoja taikydamas 5 dalyje numatytą tarifą sumai, apskaičiuojamai 2010 m. vidutinę emisijos leidimo kainą padauginus iš 2011 m. registruotų emisijos leidimų, iš kurių reikia atimti 2010 m. panaudotus emisijos leidimus ir 2010 m. sutaupytus pagal specialius teisės aktus apskaičiuotus emisijos leidimus.

(9) Apmokestinamasis asmuo iš anksto kas pusę metų, atitinkamai iki 2012 m. birželio 30 d. ir iki gruodžio 31 d., moka įmokas už 2012 m. emisijos leidimus; kiekviena ši įmoka lygi pusei mokėtino emisijos leidimų mokesčio, apskaičiuoto atsižvelgiant į už 2011 m. pateiktą pajamų deklaraciją.

<…>

(12) [Slovakijos Respublikos Finansų] ministerija skelbia kiekvieno mėnesio ir kalendorinių metų vidutines emisijos leidimų kainas savo tinklalapyje.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 Slovakijos Respublika savo teisės sistemoje nustatė emisijos leidimų mokestį, taikomą nuo 2011 m. sausio 1 d. To mokesčio bazė buvo perleistų emisijos leidimų, t. y. emisijos leidimų, kurie buvo paskirti apmokestinamajam asmeniui ir kuriuos jis vėliau perleido, vertė arba nepanaudotų emisijos leidimų, t. y. leidimų, kurie nebuvo pateikti už realią emisiją, vertė. Perleistų arba nepanaudotų emisijos leidimų vertė nustatoma remiantis vidutine emisijos leidimų rinkos kaina. Už 2011 m. ir 2012 m. taikyto mokesčio tarifas – 80 %.

10 Tokį mokestį reikėjo sumokėti už kitus metus; nagrinėjamais mokestiniais metais buvo reikalaujama atlikti du išankstinius mokėjimus, kurių sumos buvo apskaičiuojamos, remiantis numatoma mokesčio suma.

11 Toks apmokestinimas panaikintas 2012 m. birželio 30 d.

12 *PPC Power* pareikalavo, kad kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratorius nustatytų, jog už 2011 m. mokėtino mokesčio išankstinio mokėjimo suma lygi nuliui. Grįsdama savo reikalavimą ieškovė pagrindinėje byloje tvirtina, kad mokesčių administratorius turi netaikyti nacionalinės teisės aktų, nes jie prieštarauja Sąjungos teisei.

13 Kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratorius atmetė šį reikalavimą ir nustatė, kad už 2011 m. pirmąjį pusmetį *PPC Power* mokėtino mokesčio išankstinio mokėjimo įmokos suma lygi 300 000 EUR. *PPC Power* sumokėjo šią sumą ir pateikė prašymą ją grąžinti, remdamasi tuo, kad emisijos leidimų apmokestinimas prieštarauja Sąjungos teisei. Kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratorius atmetė šį prašymą dėl mokesčio įmokos grąžinimo.

14 *Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos finansų direktoratas) atmetė ieškovės pagrindinėje byloje skundą dėl kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratoriaus sprendimo atmesti jos prašymą. Kitu sprendimu kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratorius nurodė *PPC Power* sumokėti mokesčio už 2011 m. antrąjį pusmetį išankstinio mokėjimo įmoką, siekiančią 300 000 EUR.

15 Ieškovė pagrindinėje byloje pareiškė du ieškinius *Krajský súd de Bratislava* (Bratislavos regioninis teismas, Slovakija): pirma, dėl Slovakijos Respublikos finansų direktorato sprendimo atmesti jos prašymą dėl mokesčio išankstinio mokėjimo už 2011 m. pirmąjį pusmetį įmokos grąžinimo ir, antra, dėl kai kurių apmokestinamųjų asmenų mokesčių administratoriaus sprendimo, kuriuo nustatyta mokesčio išankstinio mokėjimo už 2011 m. antrąjį pusmetį įmokos suma.

16 Šiomis aplinkybėmis *Krajský súd de Bratislava* (Bratislavos regioninis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 2003/87/EB <…> tikslai ir principai, t. y. i) tikslas sumažinti dujų emisiją dėl techninės pažangos (1 straipsnis ir 2 bei 20 konstatuojamosios dalys); ii) tikslas užtikrinti ekonomikos plėtrą ir saugoti vidaus rinkos vientisumą bei konkurencijos sąlygas (5 ir 7 konstatuojamosios dalys); iii) tikslas užtikrinti finansiškai ir ekonomiškai palankias emisijos mažinimo sąlygas (1 straipsnis), 3 straipsnio f punkte apibrėžtų operatorių teisinio tikrumo principas, atsižvelgiant į tai kad operatoriai pagal [Direktyvos 2003/87] 9 straipsnį turi teisę remtis nacionalinio paskirstymo plano nekeičiamumu bent 18 mėnesių iki atitinkamo laikotarpio pradžios (t. y. laikotarpiu nuo 2008 m. iki 2012 m. bent nuo 2006 m. birželio 30 d.); iv) reikalavimas, kad emisijos leidimai būtų skiriami nemokamai (10 straipsnis); v) [Direktyvos 2003/87] 13 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytų asmenų teisė, kad jiems būtų pakeisti emisijos leidimai, kuriuos jie turėjo ir kuriuos valstybės narės panaikino pagal [Direktyvos 2003/87] 13 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, turi būti aiškinami taip, jog jie draudžia valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos direktyvos 3 straipsnio f punkte apibrėžtiems operatoriams, kurie mokestį moka valstybėje narėje, nustatoma pareiga mokėti specialų mokestį: i) kuris grindžiamas tuo, kad turi būti apmokestintas emisijos leidimų valdymas (kai nepanaudojami arba parduodami leidimai), neatsižvelgiant į tai, ar dėl to operatorius turi naudos; ii) kai emisijos leidimai tokiems operatoriams buvo skirti pagal nacionalinį planą, kurį remdamasi [Direktyvos 2003/87] 9 straipsniu valstybė narė pateikė Europos Komisijai už 2008–2012 m. laikotarpį (t. y. toks planas buvo pateiktas Europos Komisijai ir valstybėms narėms pagal [Direktyvos 2003/87] 9 straipsnio 1 dalį ir Europos Komisija jo neatmetė pagal [Direktyvos 2003/87] 9 straipsnio 3 dalį) ir kuriame nurodoma, kad, remiantis Direktyvos 2003/87 10 straipsniu, 5 metų laikotarpiui, prasidedančiam 2008 m. sausio 1 d., 100 % leidimų skiriami nemokamai; iv) kai minėto mokesčio tarifas sudaro 80 % emisijos leidimų mokesčio bazės, nustatomos leidimų skaičių, kurį sudaro kiekvieną kalendorinį mėnesį perduoti (parduoti) leidimai, padauginus iš vidutinės leidimų rinkos kainos tą mėnesį, kuris ėjo prieš mėnesį, per kurį buvo įvykdyti perdavimai, ir nepanaudotų leidimų skaičių padauginus iš leidimo vidutinės rinkos kainos atitinkamais kalendoriniais metais; v) kai vidutinės rinkos kainos apskaičiuojamos kaip paprastas paskutinio dienos sandorio biržoje kainų vidurkis (t. y. mokestis nepriklauso nuo kainos, už kurią emisijos leidimai iš tikrųjų buvo parduoti)?“

Dėl prejudicinio klausimo

17 Klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Direktyvą 2003/87 reikia aiškinti taip: jai prieštarauja tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias nemokamai skirti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai, kuriuos į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą įtrauktos įmonės pardavė arba jų nepanaudojo, apmokestinami 80 % tų leidimų vertės dydžio mokesčiu.

18 Kaip matyti iš Direktyvos 2003/87 1 straipsnio, ta direktyva sukuriama Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos sistema, siekiant paskatinti taupų ir ekonomiškai efektyvų tokios emisijos mažinimą.

19 Be to, kaip nurodyta Direktyvos 2003/87 10 straipsnyje, penkerių metų laikotarpiui, prasidedančiam 2008 m. sausio 1 d., valstybės narės bent 90 % leidimų skiria nemokamai.

20 Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų skyrimas nemokamai buvo pereinamojo laikotarpio priemonė, kuria siekta išvengti įmonių konkurencingumo praradimo dėl nustatytos emisijos leidimų prekybos sistemos (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 45 punktą).

21 Žinoma, jokia Direktyvos 2003/87 nuostata nėra aiškiai apribotos valstybių narių teisės imtis priemonių, kurios galėtų turėti įtakos tokių leidimų naudojimo ekonominėms pasekmėms (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 28 punktą; taip pat 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *ŠKO-Energo*, C-43/14, EU:C:2015:120, 19 punktą).

22 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad valstybės narės iš principo gali nustatyti, kaip gamintojams nemokamai skirtų emisijos leidimų vertę perkelti vartotojams (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 29 punktas; taip pat 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *ŠKO-Energo*, C-43/14, EU:C:2015:120, 20 punktas).

23 Vis dėlto tokių priemonių priėmimas turi nepakenkti Direktyvos 2003/87 tikslams (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 30 punktas; taip pat 2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *ŠKO-Energo*, C-43/14, EU:C:2015:120, 21 punktas).

24 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad siekiant ekonomiškai efektyviai ir taupiai sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, Direktyvoje 2003/87 remiamasi leidimų ekonomine verte, kad įmonės būtų paskatintos sumažinti išmetamų teršalų kiekį, ir šiuo tikslu nustatoma emisijos leidimų prekybos sistema. Taigi įmonės gali joms skirtus emisijos leidimus panaudoti arba parduoti, atsižvelgdamos į jų vertę rinkoje ir pelną, kurį už tai galėtų gauti (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 47, 49 ir 55 punktus).

25 Taigi geram šios sistemos veikimui būtina, kad apmokestinimas, kurį valstybė narė taiko šių emisijos leidimų ekonominei vertei, nesumažintų paskatos mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kol jo visai nebeliks (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Iberdrola ir kt.*, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11, ir C-640/11, EU:C:2013:660, 58 punktą).

26 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamu Slovakijos mokesčiu 80 % tarifu apmokestinama nemokamai skirtų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų, kurie nebuvo panaudoti arba buvo parduoti, vertė.

27 Taip panaikinant beveik visą emisijos leidimų ekonominę vertę, dėl šio mokesčio beveik visai nelieka skatinimo mechanizmų, kuriais grindžiama emisijos leidimų prekybos sistema, poveikio ir atitinkamai panaikinamos paskatos, kurių paskirtis – skatinti mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetamą kiekį. Taigi, netekusios 80 % emisijos leidimų ekonominės vertės, įmonės praranda beveik visas paskatas investuoti į teršalų išmetimo mažinimą, dėl kurių jos gali gauti naudos, parduodamos savo nepanaudotus leidimus.

28 Vadinasi, reikia pripažinti, kad toks apmokestinimas neutralizuoja Direktyvos 2003/87 10 straipsnyje numatytą nemokamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų skyrimo principą ir kenkia šia direktyva siekiamiems tikslams.

29 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 2003/87 aiškintina taip: jai prieštarauja tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias nemokamai skirti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai, kuriuos į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą įtrauktos įmonės pardavė arba jų nepanaudojo, apmokestinami 80 % tų leidimų vertės dydžio mokesčiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 96/61/EB, reikia aiškinti taip: jai prieštarauja tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias nemokamai skirti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimai, kuriuos į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą įtrauktos įmonės pardavė arba jų nepanaudojo, apmokestinami 80 % tų leidimų vertės dydžio mokesčiu.

Parašai.